

פרשת תולדות

מצד אחד יעקב הוא בחיר הא-ל מבטן, כנאמר לאמו טרם הולדתו. אולם כל מה שמיועד לו: הבכורה, הברכה, האישה בה ראה את בת זוגו האמיתית, עושרו וקניינו – אף לא אחד מכל אלה ניתן לו בדרך הישירה והישרה, אלא הוא נאלץ להשיגו במאמצים, בהתגברות על מכשולים, בעקלקלות ובפתלתלות.

דרך חיים ארוכה זו מסומלת בשינוי שמו של יעקב אבינו. תחילה הוא נקרא יעקב, שם הרומז על אישיותו המפותלת שגם למעלה מאלף שנים מאוחר יותר רומזים על כך הנביאים בתוכחותיהם לעם, בהקשר שאינו נאמר לשבח-הושע: "בבטן עקב את אחיו" (י"ב, ד'). ובתוכחת ירמיהו: "כל אח עקב יעקב" (ט', ג').

אולם ככל שהוא הולך ומזקין הולך ורב השימוש בשם "ישראל" – שם הניתן לו מגבוה ורומז על קדושה וגבורה עילאיים.

(מתוך: "שבע שנים של שיחות על פרשת השבוע – ישעיהו לייבוביץ')

פרשת השבוע: אהרלה אדמנית

שבת פרשת תולדות		ימי החול	
הדלקת נרות	16:21	זמן תפילין / טלית	05:19 ← 05:24
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
שיעור הלכה אקטואלית לימוד מדור לדור (במקביל)		שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
		שחרית ג' (בביה"ס)	08:20
שחרית א'	06:45	סוף זמן ק"ש	08:49 ← 08:52
שחרית ב'	08:30	מנחה א' (בחד"א)	13:15
מנחה 12:30, 13:30	16:21	מנחה וערבית	16:30
מנחה (בני-עקיבא)	14:00	שקיעה	16:41 ← 16:39
צאת השבת	17:17	ערבית	20:10

שבת
שלום

אחשבות על פרשת תולדות ור"ח כסליו

הַשְׁמַעְתָּ אֵידָּ בְּנֶגֶב
אֶרֶץ מִוֶּל שְׁמִים
מִתְפַּלֶּלֶת רֶגֶב-רֶגֶב:
הָבוּ לָנוּ מִים!

מִים! מִים! הָבוּ מִים!
כִּי צָמְאָנוּ מִים!
כִּי צָמְאָנוּ – מִי יָרוֹנוּ,
מִי יִתְנֶנוּ מִים!

שירו של שלונסקי, בין השירים היחידים שאבא שלי שר לי לפני השינה, עדין מהדהד בראשי כשמגיעים ימי החורף והצפייה לגשם הולכת ומתעצמת.

מים הם מקור חיים בנגב אז והיום.

יצחק אבינו הבין זאת מזמן והוא מקדיש את חייו הבוגרים לפתיחת בורות שסתמום הפלשתים, לחפירת בורות חדשים, לחריש וזריעה. יצחק אשר למפעלו החקלאי מוקדש חלק ניכר מפרשתנו (פרק כו) הוא איש האדמה, איש המעשה. איש של מקורות מים, של מפעלי השקיה מגרר ועד בואך באר שבע.

כמי שחיה קרוב כל כך לאדמה שבה מצאו עבדי יצחק "באר מים חיים" אני משקיפה על שדות הנגב וחושבת על אבינו יצחק שמכל אבותינו היה דווקא הוא מחובר לאדמתו, עד כדי כך שאיננו נוסע אפילו להפוגה קצרה במצרים בשנות הרעב. זה האיש שזרע "בְּאֶרֶץ הַהוּא וַיִּמְצָא בְּשָׂנָה הָהוּא מָאָה שְׁעָרִים". לא "מאה שערים" של חובשי בית המדרש הנהנים מכספי החלוקה או כספי ממשלה, מתנערים מיגיע כפיים ומקדשים את הרוח נטולת החומר, אלא מאה שערים של תבואה. כדברי רש"י לפסוק "שאמדה (את החלקה) כמה ראויה לעשות, ועשתה על אחת שאמדה – מאה". יצחק מחובר לעשייה שניתנת למשקל והערכה כספית.

זהו יצחק שמבכר את עשיו "אִישׁ יָדַע צִיד, אִישׁ שָׂדֶה" על פני יעקב התם יושב האוהלים. זה יצחק שלקראת מותו יבקש מעשיו בנו "שָׂא-נָא כְּלִיד, תִּלְיֵד וְקִשְׁתֶּךָ וְצֵא הַשָּׂדֶה וְצֹדֶה לִי צִיד".

נדמה לי שההסבר ל"ארציות" של יצחק נטוע בטראומת העקדה.

הילד יצחק שחוה את אימת התלישות, את אימת הרוח החזקה מהבשר - נאחז בשארית חייו ובשארית כוחותיו ב'כאן ועכשיו', ב'יש' המוצק. בפירות השדה והציד, בחפירת בורות וזריעת שדות. יצחק שחוה מאכלת מונפת על צווארו, אב שהעדיף את צו האל על בכיו שלו מבקש מרגוע לנפשו המפרפרת בדמות תלם בשדה, או באר מים לרגבי הנגב הצמאים.

עֲלֵי זִיווּן

פרשת תולדות

מברכים ראש חודש כסלו שיחול ביום א'. מפטיר: "מחר חודש" (שמואל א' כ').

אין אומרים אב הרחמים. במוצאי שבת אומרים: "יעלה ויבוא".

המולד: מוצ"ש שעה 12.00 (חצות) 57 דקות.

(לוח אי"י הרב טוקצינסקי)

חלק א' תחלק

מספר נקודות לחיזוק כולנו –

מיטב הנוער – ביום חמישי לפני שבוע נפגשתי לחמש דקות עם קבוצת בנים בגיל חטיבת הביניים. סיפרתי להם על המניין המתקיים כל שבת – ערב ובוקר בכפר עזה, ועל כך שאנחנו זקוקים להם כמתנדבים נמרצים להשלמת המניין שם. לשמחתי, החברה נרתמו למשימה, ובליל שבת הקודם ירדו ארבעה מהם עם אחד האבות, וחיזקו את המניין בכפר עזה. יישר כוח לנערים! אני מקווה שעוד נערים ועוד מבוגרים יצטרפו למשימה. לרדת פעם בחודש – חודשיים זה סביר מאוד, אבל אם יש מעט שותפים וצריך לרדת כל שבת שנייה, זה נהיה קשה...

סוכריות, נחשים וכדומה – לפני כשנה ורבע שוחחנו בבוקר תשעה באב על חלוקת הממתקים בשבתות בבית הכנסת, ולפי זכרוני היתה שם הסכמה כללית שיש לעשות שינוי בנושא. לצערי, עד היום הדבר לא הגיע לדיון באסיפה או לביצוע בלי אסיפה, ולכן אני קורא לכולנו לעשות שינוי דחוף בנושא. למה?

א. חשוב לי לציין שאין לי ח"ו שום דבר אישי נגד מחלקי הממתקים, ואני בטוח שכוונתם רק לטובה. למרות זאת למדנו כבר בספר הכוזרי על מציאות של "כוונתך רצויה אך מעשיך אינם רצויים"...

ב. המציאות בבית הכנסת בשבתות, נכון להיום, היא שבכל זמן התפילה ילדים מתרוצצים הלך ושוב, מפריעים מאוד לתפילה, וכל עניינם הוא בנחש מסוכר שנראה כך או אחרת. לא נראה לי שאף ילד מתפלל יותר בגלל זה, או אוהב יותר את התפילה בגלל זה. נראה לי שילדים רבים מתרגלים שאפשר (ואולי אפילו ראוי) להתרוצץ בבית הכנסת בזמן התפילה ולהפריע לאלו המעוניינים להתפלל (והם כמובן רוב הנוכחים במקום).

ג. בחזר מנכ"ל של משרד החינוך כתוב: "אסור למכור, לספק או להגיש בשטח המוסד החינוכי – בגני הילדים ובבתי הספר – ממתקים וחטיפים עתירי שומן, מלח וסוכר, וכן משקאות ומוצרים מתוקים וממותקים". משרד החינוך דואג לבריאותם של כלל ילדי ישראל, ואנחנו לא רוצים לדאוג לילדים הפרטיים שלנו?!

ד. אם תסתכלו על ה"פזזה" של הילדים הבאים לקבל ממתק באמצע התפילה, תראו שהם "פושטים יד" כמקבצי נדבות. וכי אנחנו רוצים לחנך אותם להיות פושטי יד?!

לאור כל זאת, אני פונה לכל בעלי התפקידים והוועדות הנוגעות בדבר, להביא בהקדם לשינוי בעניין זה. אפשר לחלק קצת ממתקים לילדים, כדאי לחבב על הילדים את ההגעה לבית הכנסת, אני גם יודע שלאנשים שונים יש רעיונות בעניין. הגיע הזמן לעשות את השינוי ולנסות לשפר את המצב... תודה מראש!

פרנסה – בשבוע שעבר התחילו לומדי "העמוד היומי" את מסכת תענית. בתחילת המסכת מופיע המאמר המפורסם: "אמר ר' יוחנן: ג' מפתחות בידו של הקב"ה שלא נמסרו ביד שליח. ואלו הן מפתח של גשמים, מפתח של חיה, ומפתח של תחיית המתים... במערבא (בארץ ישראל) אמרו: אף מפתח של פרנסה". לכן, בבואנו לדון על המצב הקשה בגזר, מעבר לכל המאמצים שצריכים בעלי המקצוע ובעלי התפקידים להשקיע בנושא, חשוב שכולנו נזכור, שבסופו של דבר, הפרנסה היא מאת הקב"ה, ובזה כולנו יכולים לסייע לענף הגזר. נשתדל להשתפר ולהתחזק באהבת תורה ויראת שמים, בלימוד תורה, בתפילה, בעשיית חסד, כל אחד במה שמתאים לו, ונתפלל שה' ישמע תפילותינו, יראה מאמצינו, וישלח לנו את ברכתו בגזר בפרט ובפרנסתנו בכלל.

טוב שכן טוב – שכנתי היקרה שרה עברון נכנסה לפני כחודש וחצי לניהול מרכז יעקב הרצוג בעין צורים, במקומו של נוח חיות שעשה זאת שנים רבות (וגם לי זה נודע במקרה). מנצל את ההזדמנות שאני כותב לעלון כדי לאחל לשרה הצלחה רבה בתפקיד החשוב!

שבת שלום ואור וטוב!

יחזקאל אגדאל

תרומת דם

בואו לתרום דם ביום ראשון ה- 19.11 בין השעות: 16.30-19.00 במועדון לחבר

חשוב לתרום דם דווקא בקיבוץ בכדי שניידת ההתרמה תמשיך להגיע עד אלינו

אנא – עשו מאמץ!

יש להצטייד בתעודה מזהה!

צוות המרפאה

חברים יקרים, ה' צאכט!

לרגל שבת ארגון שתחול בשבת הבאה, חשנו צורך בכך שכלל הקיבוץ ישתתף בחגיגות חודש הארגון שלנו. לכן, מניין הקרליבך המסורתי, יתקיים בשבת הבאה "ויצא" (שבת הארגון) - בבית הכנסת המרכזי ולא בבית הכנסת של הסניף.

בברכת חברים לתורה ועבודה: **סיוון הקואונורית וצוות מדריכי הסניף**

לשרה ולשמחה בלס ולכל המשפחה מלל טוב לנישואי הנכדה

שיר - בתם של ורד ואמנון אפרים עב"ל שחר

איחולים לשמחות ולנחת!

להדס אייל מלל טוב לבת המצווה

לחמור ולליאור, לשושנה ולאהרל'ה דביר ולכל המשפחה

איחולים לשמחות ולנחת!

למירב ולחופני דנין ולכל המשפחה

מלל טוב להולדת הבת

איחולים לשמחות ונחת!

מי אני ואני לא?

בשנים האחרונות נוספו לקהילתנו משפחות רבות. מטבע הדברים, לא כולם מצליחים להכיר את הבאים בשערנו. מצד שני גם הצעירים יותר אינם מצליחים להכיר מספיק את הנמצאים כאן.

כהתחלה, אספנו את תמונות הנקלטים בשנים האחרונות והוספנו אותם לקהילנט.

דא-עקא, ישנם רבים שאינם משתמשים בטלפון חכם או במחשב ולכן גם לא יכולים להיחשף למידע הקיים שם.

חוברת של תמונות הנקלטים החדשים (שכבר אינם חדשים כל כך) אמורה להתפרסם ולהגיע לבית שקמה ולמתפרות. **אם יש משהו נוסף המעוניין בחוברת זו באופן אישי או למקום עבודתו, מוזמן לפנות אלי.**

היכרות הדדית של נוספת של חברי קהילתנו, תתקיים אי"ה בנר ראשון של חנוכה במסגרת: "בתים מאירים" וזוהי הזדמנות טובה להיפגש עם אנשים שלא יוצא לנו להיפגש באופן טבעי.

בהזדמנות זו אני רוצה להודות לנורית קראוס ואילת ברנע שסייעו במבצע זה.

אני מבינה שגם הצעירים יותר מעוניינים להכיר את הוותיקים יותר. **מוזמנים להרים את הכפפה!**

אני רוצה ליידע אתכם שבימים אלה אנו דנים בבקשת המשפחות, שהגיעו אלינו בקיץ 2016, למועמדות. אתם מוזמנים לראות מיהם, בקהילנט בשם הקובץ: **נקלטים קיץ 2016.**

ואלו שמות המשפחות: גרשי הדס ואסף, חנה ואהרליה אדמנית, תמר ועידן גיימס, מיכל וגיא ביליה.

תמונותיהם נמצאות גם בלוח מודעות שבחדר האוכל.

מתוקה לייכטר - בשם ו. קליטה

מבצע ספרים יד שניה - סיום

שלום ותודה למשתתפים. הבאתם למבצע מעל ל-150 ספרים. מהם "קנייתם" 105 ספרים. עותקים של כ-30 מהספרים שהבאתם לא היו בספריה והוכנסו אליה.

חלק אחר מהספרים היה כבר בספריה אבל היה במצב פחות טוב. במקרים אלה עשינו החלפה וכך זכינו בספרים במצב טוב יותר ובחיי מדף ארוכים יותר שלהם.

בהזדמנות זו אני רוצה להודות ליונה רון-בריק ולחברתה חנה שוהם. יונה שהינה אוהבת ספר מעבירה לספריה שלנו שפע ספרים טובים מכל הבחינות ואנחנו נהנים ממתנה זו כפי שתואר לעיל. הספרים של יונה מגיעים אלינו הודות לחנה. תודה ליונה על המתנה המתמשכת ותודה לחנה על המימוש שלה.

ושוב תודה לכולכם.

רכטי

למדור: "מכתבים למערכת"

סיכור בדוי?

החייל פרוספר קלמנוביץ (שם בדוי), להלן פרוס' השתחרר מצה"ל וברוב מרצו נעשה מה שקוראים: "פעיל חברתי". הקים וניהל שתי עמותות: האחת קרויה "פרוס לרעב לחמך" (שם בדוי), שם השנייה: "למען הנכים" (שם בדוי). הוא גם נבחר ליו"ר אגודת ידידי מועדון ספורט "הבונים".

יום אחד מצא בתא הדואר מכתב ממשטרת ישראל, המזמן אותו לחקירה בעוון גניבת כיכר לחם. הוא נפגע מן ההזמנה. הייתכן? כך נוהגים ב"איש ציבור", היו"ר של שתי עמותות + אגודה? מיהר ושלח את הזימון למשטרה, בטענה כי כאיש ציבור הוא סבור שלפני זימון לחקירה – חייבת להיות בדיקה. המשטרה פעלה בזריזות וכעבור כחצי שנה נמסר לו שבקשתו נדחתה. אך לא איש כפרוס' יוותר על זכותו כאיש ציבור!

עמד ופנה לבג"ץ בטענות של אפליה ואכיפה בררנית וכד'. הוא ביקש להורות למשטרה לקיים בדיקה טרם חקירה, אבל עד לדיון הוא מצפה לקבל צו ביניים למנוע את החקירה. השופט התורן הוציא צו ביניים כבקשתו. לא ארך זמן רב, כארבע-חמש שנים בס"ה, ושלושת שופטי הבג"ץ דחו את הבקשה. (הנימוקים יפורסמו במועד מאוחר יותר).

המשטרה לא בזבזה זמן גם הפעם, וכעבור כשנתיים נחקר שבע פעמים והוחלט להגיש כנגדו כתב אישום. אבל, כפי שבוודאי ניחשתם. פרוס' החזיר את הכתב בטענה ש"מגיע" לו "כתב חשדות" ואפשרות לשימוע. הפעם העניינים זרמו בקצב זריז: בג"ץ, צו מניעה, צו ביניים ודיון כעבור שבע שנים – שדחה את תביעתו ל"הגנה מן הצדק" (שם הזוי), מאותם הנימוקים של העתירה הקודמת (שטרם נתפרסמו...). למשפט הגיע פרוס' בכיסא גלגלים, מלווה ע"י שניים מנכדיו הבוגרים. על שולחן התביעה כבר הונח מוצג התביעה – כיכר הלחם. השופט נכנס לאולם – אך אוויה! הוא דחה את הדיון למועד אחר, עקב העובדה שמוצג התביעה העלה עובש וחלה עליו התיישנות – ממש כמו שיטת המשפט שלנו.

הכותב אינו משפטן.

חנן גולן (שם לא בדוי)

צדק (ה) צדק תרדף.....

בניגוד למכתב דלעיל, אשר נכתב ולא נשלח, מכתב זה נשלח למערכת "מקור ראשון". כפי הנהוג במכתבים למערכת – שם התעללו בו ע"י קיצוץ מספר הערות שלא נעמו לעיניהם, ובכך גרמו שקשה להבין את הערתי במשפט הראשון, המבקר את התנהלות "הציונות הדתית" בתחום החברתי. אשר על כן, החלטתי לזכות (?) את קוראי העלון בנוסח המלא של המכתב..

למעלה משבעים שנה שאני בן למשפחת הציונות הדתית. בעשורים האחרונים בשול השמאלי (מבחינה מדינית), אך בשנים האחרונות אופפת אותי תחושה מוזרה: דומני שאני פוסע במרכז השביל – ואילו "המשפחה" דוהרת בשול הימני (גם) מבחינה חברתית....

תחושה זו התחזקה בעקבות קריאת רשמי של יהודה יפרח מוועידת "מקור ראשון" וממקורות נוספים שדיווחו על הוועידה. ניתן להתרשם מדברים שצוטטו, שישנן רק שתי אפשרויות לנהל משטר כלכלי: או קומוניזם או קפיטליזם "קלאסי", או חזירי – אם מותר לצטט את שמעון פרס. האם טרם שמעו על "מדינות הרווחה"? לאחרונה פורסם שבנורווגיה רמת המיסוי היא הגבוהה ביותר בין המדינות המפותחות – וכל כך למה? כדי לשמר את המצב של "מדינת רווחה". ואצלנו? שולט העיקרון המוכתב ע"י ביבי, מאז היותו שר האוצר – יש להפחית

מיסים, בעיקר מס חברות ומס לעשירונים העליונים, כדי להגביר את הצמיחה. אמנם זה נכון שהפחתת מיסוי מגבירה את הצמיחה, אבל – מעשה שטן – הצמיחה במקומותינו כנראה לא למדה לימודי ליבה ואינה מכירה את חוק הכבידה... לכן במדינתנו הצמיחה אינה מחלחלת כלפי מטה, אל השכבות הנמוכות – אלא "מחלחלת" כלפי מעלה – אל העשירונים והאלפיונים העליונים... ומה קורה שם? הבה נניח לצורך הדיון התיאורטי בלבד, הנחה דמיונית שמיליארדר פלוני מסביון ירד מנכסיו (רק הוא,, לא אשתו וילדיו) ועתה נזקק לצדקה. הרב אורי סדן מצטט את הרמב"ם בהלכות מתנות עניים, שיש לתת לאדם לא יותר מאשר כדי מחסורו. הוא צודק, אבל מצאתי בפתיחת אותו פרק ז', שההלכה קובעת כך "אפילו היה דרכו של העני לרכוב על סוס ועבד רץ לפניו – והעני ירד מנכסיו – קונין לו סוס לרכב עליו ועבד לרוץ לפניו, שנאמר: כדי מחסורו אשר יחסר לו". עכשיו הבה נבדוק איך לנהוג במקרה זה. ה"עני" המדובר נהג להחזיק שני מטוסים פרטיים וארבעה בריונים לאבטחתו, שניים לפניו ושניים לאחוריו. לכן, על פי ההלכה, נעניק לו "רק" מטוס אחד ורק שני מאבטחים... מהיכן ניקח את המימון לזה? ממיסיהם של אזרחי המדינה – אשר את קצבות הפנסיה שלהם כבר שחק אותו "עני", כאשר ב"תספורת" שזכה לה, נמחקו שני מיליארד מחובותיו. באותה עת. נזרקת בכל יום (בממוצע שנתי) משפחה מביתה – עקב פיגור בתשלומי המשכנתא. גם זה על פי ההלכה, כי בעל חוב שאינו משלם חובו, ניתן לרדת לנכסיו. הכסדום היינו? לעמורה דמינו? אולי על מצבים כאלה נאמר בגמרא: לא חרבה ירושלים אלא על כי דנו בה דין תורה (=ולא לפני משורת הדין). חיפשתי בין מוני המצוות ולא מצאתי את מצווה תרי"ד: מצוות עשה להשתדל ככל יכולתך לממש את הפסוק האומר: "לא יחדל אביון מקרב הארץ..."

אבל ההפתעה היותר משמעותית היתה לקרוא את דברי הרב עדו רכניץ, ממכון "משפטי ארץ": בוויכוח בין הימין והשמאל מי אשם במצב העניים, הממשלה או העני עצמו – מצא הוא דרך שלישית מפתיעה... לא האמנתי למקרא עיניי – הקב"ה אשם!!!!... שורשיה של התפיסה הדטרמיניסטית, אומצו על ידי האיסלאם. אך בכל מה שקראתי ולמדתי, גישה זו הפוכה לחלוטין מאחד היסודות העיקריים באמונתנו – עקרון הבחירה החופשית. אדם אחראי למעשיו, אינו יכול לומר: אם כך נהגתי, זה סימן שכך רצה הקב"ה.. (להלן הקטעים שהושמטו בעיתון). באותה ועידה, הפליט מנכ"ל משרד ראש הממשלה אמירה מקוממת: אם נגדיל את הקצבאות לנכים – יגדל מספר הנכים... האולם סער בשמעו זאת... לא, טעיתם אם סברתם שהיתה שם סערת מחאות – סערת מחאות כפיים נשמעו בעוז... משתתפי הוועידה, שעיקרם אנשי הציונות הדתית של ימינו, נהנו לשמוע את דברי החכמה של נציג ראש הממשלה... מי יגלה עפר מעיניהם של שמואל חיים לנדאו, ש.ז. שרגאי, ישעיהו ברנשטיין ואחרים, שטוו את החזון הסוציאלי-תורני שנקרא בצדק "המרד הקדוש"?

ועל עוד אירוע מעניין מן הוועידה קראנו: ח"כ בצלאל סמוטריץ "תרם" גם הוא לאווירה האנטי חברתית בהפריחו "הלצה" בגנות הסבורים שמצבנו החברתי אכן בבעיה. הוא ציטט את דו"ח הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה שכל ילד שלישי במדינה הוא עני – ואמר: יש לי חמישה ילדים וראה זה פלא – שניים מהם אינם עניים... אמנם לא דווח על מחיאות כפיים, אבל יש לשער שהשומעים טפחו על כריסם בחיוך ובהנאה...

לפני שנות דור זכיתי להכיר אדם יקר, צנוע וישר, אוהב אדם ועם, תלמיד חכם שזיכנו בפרושו על מספר מסכתות – הלא הוא ר' שמעון מונזון (בן שמן) זצ"ל. מה חבל שנכדו – חבר הכנסת בצלאל יבדל"א, לא זכה ללמוד ממנו מקצת הלכות דרך ארץ... (עד כאן הקטע שהושמט).

יש האומרים שהגענו למצב של "פוסט ציונות". אני חושש, שאנו בדרך ל"פוסט יהדות" חלילה....

חנן גולן, סעד

(הערה לחברי סעד: ר' שמעון מונזון היה אביה של חברתנו פוריה ז"ל)

בחירות למזכירות החדשה

רקע כללי - בתקופה הקרובה אנו נדרשים להיערך לקיום בחירות לחברי המזכירות ועם השינויים במבנה הארגוני של סעד מקומה של מזכירות סעד צריך לתפוש מקום מרכזי ומשמעותי בעיצוב שגרת חיינו, תוך התמודדות עם שלל האתגרים הניצבים בפנינו. מכאן ברורה ההשקעה והזמן שיידרש מהחברים שירכיבו את המזכירות החדשה שתיבחר לשלוש שנים.

בפני המזכירות החדשה יעמדו אתגרים גדולים:

- א. השינויים העוברים על סעד באורחות החיים.
 - ב. קליטת משפחות צעירות (שלחלקן זהו נסיונם הראשון למגורים בישוב כפרי/קיבוצי).
 - ג. הצורך להמשיך ולהרחיב את הפעילות המשקית חקלאית עם שאר הפעילות העסקית.
 - ד. המשך פיתוח מגרשים ואלטרנטיבות לבניית בתים לחברים תוך בחינה מדוקדקת של כלל הצרכים.
- למזכירות תפקיד מאד מרכזי ומשמעותי בעניין תוך הובלת תהליכי חשיבה על העתיד לצד קידום פעולות מידיות בכדי לתת מענה למכלול האתגרים שבפנינו.

ההרכב המוצע - אנו מבקשים להציע בפניכם הרכב מזכירות הבנוי מבעלי תפקידים שחברותם במזכירות הינה מתוקף התפקיד אותו הם ממלאים, יחד עם נציגי ציבור הבאים מחתך רב דורי בסעד האמור לשקף את דעת הציבור הרחבה והמגוונת כיום בסעד.

מזכיר י"ור קיבוץ (זבולון כלפה)

מנהל קהילה ואגודה (נחום לנדאו)

מרכז משק (כרמל הלפרין)

נציגת מש"א (יונת לוי)

נציג ציבור ותיק (+70) –

נציג ציבור בגיל הביניים (50-70) –

נציג ציבור בגיל הביניים (50-70) –

נציג ציבור צעיר/ עתודה ניהולית (50-) -

נציג ציבור צעיר/ עתודה ניהולית (50-) –

שיטת הבחירה – המבנה הכולל יאושר באסיפה. נציגי הציבור יבחרו בדרך הבאה: מכלל המועמדים שיגישו מועמדותם, תוצג רשימה לבחירת הציבור בקלפי על פי מפת גילאי הנציגים המוצעת כאשר בכל קבוצת גיל יוצגו המועמדים הרלוונטיים ומי שיקבל את מירב הקולות באותה קבוצה יכנס להרכב המזכירות.

הגשת המועמדות – הגשת המועמדות תיעשה ע"י הרשמה אצל יהל במשרד. כל מי שרואה את עצמו/ה כמתאים לתפקיד מתבקש לפנות ליהל עד ליום חמישי ה' בכסלו 23.11.17 על מועד הבחירות תצא הודעה בנפרד.

בהצלחה רבה לכולנו,

זבולון וחברי המזכירות היוצאת